

เทศน์อบรมฆราวาส ณ ศาลาสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ

เมื่อเช้าวันที่ ๒๐ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๔๘

เป็นความชอบธรรม ไม่ให้พูดได้อย่างไร

หลวงพ่อสั่งวาลย์ท่านทำประโยชน์ให้โลกขนาดไหน ท่านทำประโยชน์ให้โลกมากที่สุดเลย ประหนึ่งว่าเป็นแขนซ้ายของเรา ท่านช่วยจริงๆ จังๆ ประหนึ่งว่าเราเป็นแขนขวา ท่านเป็นแขนซ้าย ช่วยกันเต็มเหนี่ยวๆ หาได้ที่ไหนพระอย่างนี้ เอาเอาไป เอาท่านไปกราบ เป็นมงคลทั้งนั้น กราบมงคลมหามงคล

(ลูกศิษย์อ่านหนังสือของแพทย์หญิงกาญจนาชนก พานิช ซึ่งเป็นเจ้าภาพสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน จังหวัดเพชรบุรี กราบนิมนต์หลวงตาเมตตาไปรับผ้าป่าสงเคราะห์โลก ณ สถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี วันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๔๘นี้ ซึ่งสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน จังหวัดเพชรบุรีนี้ ออกอากาศด้วยระบบ FM 90.5 MHz ระหว่างเวลา ๐๕.๐๐น.-๒๓.๐๐ น. ทุกวัน)

มาคราวนี้ก็ดูเหมือนได้ทองคำหลายกิโลอยู่นะ ที่ผ่านมาแล้วดูว่า ๖ กิโล ที่เรามาคราวนี้ ทองคำวันที่ ๒๐ เช้าวันนี้ได้ ๒๑ บาท ๔๙ สตางค์ เฉพาะเช้าวันนี้ นี้กำลังจะถึง ๒๐๐ กิโลแล้ว ทองคำประเภทน้ำไหลซึมได้ ๑๙๖ กิโลแล้ว เราเป็นกังวลมากกับคลังหลวงของเรา เพราะฉะนั้นจึงต้องรบกวนบรรดาพี่น้องทั้งหลายเพื่อให้เข้าจุดนี้ ให้หนุนขึ้น ทองคำเป็นสิ่งสำคัญมากต่อชาติไทยของเรา ไม่ว่าชาติไหนทั่วโลกถือทองคำเป็นหลักเกณฑ์ ยอมรับกันทั่วโลก

เพราะฉะนั้นเมืองไทยเราก็ควรจะให้ได้ทองคำพอสมควร นี่ยังรู้สึกวายน้อยไปอยู่ เพราะฉะนั้นเราจึงเป็นกังวลตลอดมา ตั้งแต่วันเราเข้าไปดูทองคำแล้ว วันแรกตั้งแต่ไปดูมาแล้วประกาศก็ออกมาเลยเชียว คือวันนั้นเป็นวันที่ไปมอบทองคำและดอลลาร์ ที่ธนาคารชาติหรืออะไร พอเสร็จแล้วหัวหน้าคลังหลวงละมานิมนต์เราเองเลย นิมนต์เข้าไปดูทองคำ ท่านก็คงหวังว่านี่ต้นเหตุที่จะได้ทองคำต่อไป ท่านคงคิดอย่างนั้น เพราะฉะนั้นจึงต้องนิมนต์เราเข้าไป

เราเข้าไปเราก็ไปดูละเอียดถี่ถ้วน ออกมาเราไปถามกันโดยเฉพาะ ทองคำได้ฝากไว้ประเทศไหนบ้างๆ เราก็ถาม เพราะการเกี่ยวโยงกันเรื่องนี้เรื่องสิน การค้าการขายระหว่างประเทศต้องมีหนี้สิน มีเครื่องประกันกัน เราคิด เราถามก็ถูกเป้งเลย เมืองนั้นไว้เท่านั้น เมืองนั้นไว้เท่านั้น แล้วเมืองไทยของเราละมีเท่าไรเวลานี้ มีเท่านั้น ใจเราหายแล้วนะ เพราะฉะนั้นเวลาออกมาจึงประกาศลั่นตั้งแต่นั้นมาจนกระทั่งบัดนี้ไม่หยุดเพื่อจะให้ได้ทองคำหนุน นี่ก็ได้หนุนขึ้นมากแล้ว

การช่วยชาติคราวนี้ก็ได้ทองคำเข้าสู่คลังหลวงของเรา ๑๑ ตัน หนูนของเล่นเมื่อไร ๑๑ ตันกับ ๓๗ กิโลกรัม นี่เข้าเรียบร้อยแล้ว เตียนนี่กำลังเป็นประเภทน้ำไหลซึม ค่อยซึมเข้าไป ก็ได้ ๑๙๖ กิโลแล้ว กำลังเข้า เข้าไปเรื่อย ๆ เราเป็นห่วงเป็นใยกับคลังหลวง ซึ่งเป็นหัวใจของชาติไทยเรา จึงได้พยายาม ถ้าควรจะเป็นไปได้อย่างไรเราจะพยายามให้เป็นไป ๆ เวลาอยู่ในฐานที่พอตะเกียกตะกายได้อยู่ เราจะพาพี่น้องทั้งหลาย ตะเกียกตะกายหาเพื่อส่วนรวม

เรากว่านเข้าเพื่อส่วนรวม ไม่มีรั่วไหลแตกซึมไปไหน นี่ซิเราถึงได้ว่าให้วงรัฐบาล ทางนั้นขนออก ๆ ไปถลุงไหน ๆ ไม่ทราบ คนนี้พยายามขนเข้าตลอดเวลา ไม่เคยรั่วไหล ไปไหนเลยสำหรับเราเป็นผู้นำ นี่ธรรมพึ่งเอาซิ ธรรมเป็นผู้นำตายใจได้ไหมพี่น้องชาวไทยเรา ให้กิเลสเป็นผู้นำเงินในคลังหลวงชาติไทยของเราจะไม่มีเหลือแล้วนะ เอาไปถลุงทางนั้นถลุงทางนี้ ที่เขาประกาศความเสียหายในสมบัติของชาติเขา ก็จะมาบิบบปากเขา จะมาเก็บเขา จะมาฆ่าเขา เราก็ก่อกต้านทันทีเลย เขาทำนี้ถูกต้องแล้ว ตัวเป็นโจรเอาของเขาไปถลุงแล้วยังจะไม่ให้เขาพูดได้หรือ ผิดสองชั้นสามชั้น ว่าอย่างนั้นเลยเราเอาพูด พูดได้เลย

อย่างคุณสนธิพูดอยู่ทุกวันนี้ ก็ออกจากเราเป็นเครื่องหนุ่กัน ทางนั้นก็ออก เราก็หนุ่เลย เพราะเป็นความชอบธรรมจะไม่ให้พูดได้อย่างไร คนหนึ่งเอาไปถลุงเสียพอแล้ว ยังจะไม่ให้พูดถึงเรื่องความเสียหายของชาติ ทั้ง ๆ ที่ตัวเองเป็นมหาโจร เข้ามาเอาชาติบ้านเมือง ตับปอดประชาชนจะไม่มีเหลือเลย เมื่อเขาพูดถึงเรื่องความเสียหายแห่งสมบัติของชาติของเราในนามคนทั้งชาติทำไมเขาพูดไม่ได้ จะมาทำวิธีต่าง ๆ ทุกสิ่งทุกอย่าง ฟ้องร้องบ้าง จะเก็บจะฆ่าบ้างอะไรบ้าง เราเปิดออกรับเลย เอาหลวงตาบัวตายแทนได้เลย บอก ความจริงเป็นความจริงวันยังค่ำ ไม่ผิดนะ

ให้ประกาศได้เลย อย่างคุณสนธิประกาศอยู่นั้นนะ ก็ประกาศในนามของคนทั้งประเทศที่เสียหายด้วยกัน ทั้งประเทศมันเสียหายด้วยกัน ใครเอาไปถลุงเงินเหล่านี้มันเอาไปไหน นี่ซิที่มันขัดกันกับธรรม ที่นำพี่น้องทั้งหลายเราไม่เคยตะ พังซิ มันเข้ากันได้ไหม โลกกับธรรมเป็นอย่างนี้ ธรรมสะอาดสะอาดหมดเลย มีเท่าไรพี่น้องทั้งหลายบริจาคมานี้ แม้บาทเดียวไม่เคยมีในจิตของเราที่มัวหมองอย่างนั้นไม่มีเลย สะอาดอยู่ตลอด

เราจะคิดอ่านอะไรต่ออะไรเราจะต้องพิจารณาในใจของเราก่อน เมื่อใจเป็นธรรมล้วน ๆ แล้ว อะไรถ้าขัดกับธรรมนี้ปิดทันทีเลย เมื่อถูกต้องแล้วก็นำออก ๆ จะหมดมามากน้อยก็ตามขอให้ออกด้วยความเป็นธรรม ๆ อย่างช่วยโลกนี้เงินสักเท่าไรพี่น้องทั้งหลายบริจาคมาเป็นพันเป็นหมื่น ๆ ล้าน ออกช่วยชาติพี่น้องทั้งหลายทั่วไปหมด ไม่

ได้มาหาเรา เราไม่เอา เราบอก เราช่วยชาติด้วยความเมตตาสงสารล้วนๆ เราจึงทำเต็มเม็ดเต็มหน่วยแห่งความสงสารของเรา

อย่างเมื่อวานเห็นไหม มานี่เขาตาบอด มาขอความช่วยเหลือจากเรา ว่าไม่มีเงินค่าผ่าตัด ผ่าแล้วจะเห็นไหม บอกว่าเห็น เห็นเอาให้เลย ถ้าผ่าไม่เห็นไม่ให้ มันมีเหตุผลอะไร ผ่าไม่เห็นแต่ไปผ่าเกิดประโยชน์อะไร นี่ว่าผ่าเห็นแล้วให้ อย่างเมื่อวานนี้ก็ให้ไปแล้ว พี่น้องทั้งหลายก็เห็นทั่วหน้ากัน นี่ละเงินทั้งหลายอย่างนี้ละ อย่างที่เห็นนี่ละ ที่เอามาให้แบบนี้ละ ไม่ว่าที่ไหนๆ จำเป็น อย่าวว่าแต่ตาที่อื่นที่ใดเหมือนกันหมด เราให้เต็มกำลังความสามารถ เพราะอำนาจเมตตาตามันครอบอยู่แล้ว มีเท่าไรปัดออกๆ เพื่อสงเคราะห์โลก

เราจึงอบอุ่นในใจของเรา สมชื่อสมนามว่าเราปฏิบัติธรรมมาตั้งแต่ต้นจนกระทั่งถึงได้นำพี่น้องทั้งหลายนี้ ธรรมเป็นที่พอใจในหัวใจของเรา ธรรมพาออกแสดงจึงไม่มีมลทินมัวหมองเลย มีแต่ความสว่างจ้าๆ เพราะฉะนั้นจึงขัดกันกับโลกละซี มีเท่าไรเอาไปถูหมดๆ มันขัดกันจะไม่ให้พูดได้อย่างไร ก็คนหนึ่งชนเข้าไป คนหนึ่งชนออก ชนออกเพื่อฟันเพื่อไฟ ไปเผาไหม้แหลกหมด คนหนึ่งชนเพื่อส่งเสริมชาติของเราให้มีความแน่นหนามั่นคง แต่คนหนึ่งเอาไปถูลง มันก็เอากันบ้างละซี จะให้ว่าอย่างไร

เรานี้สุดหัวใจเราแล้วที่ช่วยพี่น้องทั้งหลายนะ เราไม่มีเลย อะไรที่จะมีในหัวใจของเราไม่มีได้ เราบอก เพราะใจนี้พูดให้ชัดเจนก็ประกาศมาหลายครั้งแล้ว จิตใจนี้บริสุทธิ์เต็มที่แล้ว เราไม่หาอะไรอีกแล้ว คำว่าพอในหัวใจอันนี้พอด้วยความเลิศเลอ ไม่ใช่พอธรรมดา สิ่งเหล่านั้นไม่ได้เลิศเลอ จะเอามาทำลายสิ่งเลิศเลอให้เสียไปได้หรือทำลายไม่ได้ ว่างั้นเลย มีเท่าไรปัดออกๆ ช่วยชาติก็ช่วยด้วยความบริสุทธิ์ใจ เราช่วยเต็มเม็ดเต็มหน่วย

ในชาตินี้ก็มีคราวนี้ละคราวที่ช่วยพี่น้องทั้งหลาย เรียกว่าสละเต็มที่ ทางด้านวัตถุ มีเท่าไรก็ช่วยเต็มกำลังความสามารถ นี่เราก็ได้พูดที่ออกมาจากความคิดเต็มหัวใจแล้วไม่ผิด ความคิดนี้ก็ไม่ผิด คราวช่วยชาติคราวนี้โลกทั้งหลายจะมองแต่ว่าวัตถุจะได้วัตถุ เงินทองข้าวของเข้าสู่ชาติไทยของเรา นี่เป็นความเห็นของโลก จะพูดว่าทั่วประเทศไทยก็ไม่น่าจะผิดไป แต่ความคิดของเราวัตถุนี้เพียงเล็กน้อย ส่วนธรรมที่จะไปตามวัตถุนี้ การเทศนาว่าการธรรมจะกระจายออกไปสู่หัวใจของประชาชนนี้จะมีน้ำหนักมาก มีค่ามาก คราวนี้ธรรมจะได้ออกสู่โลก แล้วเวลานี้ออกใหม่ละ ธรรมของหลวงตาบัวเทศน์ทั่วประเทศไทย มีหน้าซำยังออกทางวิทยุทั่วประเทศไทยอีกเหมือนกัน

นี่ละธรรม ธรรมไม่จบไม่สิ้นนะ กระจายเข้าสู่หัวใจ ใจนี้เหมือนกับว่าไฟเผาอยู่ตลอดเวลา น้ำสาดลงไป เมื่อได้ธรรมเข้าสู่ใจเหมือนกับน้ำดับไฟๆ คนเราก็ต้องรู้จักดี

จักชั่ว ผิดถูกชั่วดี แล้วพยายามแก้ไขไปตามอรรถตามธรรมที่ได้ยินได้ฟังมา ผลประโยชน์ก็เกิดขึ้นจากจิตใจ เมื่อใจดีแล้วทุกสิ่งทุกอย่างจะดีไปตามๆ กัน ถ้าใจเลว เสียอย่างเดียวเลวหมด โลกนี้ไม่มีความหมายนะ เพราะฉะนั้นจึงต้องบำรุงใจด้วยอรรถด้วยธรรม คือความถูกต้องดีงามเรียบร้อยแล้ว ให้นำไปปฏิบัตินะบรรดาพี่น้องทั้งหลาย นี่ได้ยินในหัวใจเจ้าของ ไม่ได้ยินที่ไหน เอาหัวใจเจ้าของมายัน

ตั้งแต่ไปปฏิบัติล้มลุกคลุกคลาน เราก็เคยพูดแล้ว ประวัติย่อของหลวงตาบัว เคยพูดให้ฟังก็เพื่อเป็นคติ ไม่ใช่เพื่อโอ้อวดนะ ที่แรกมันจะไม่บวช จนกระทั่งพอกับแม่น้ำตาข่าย เสียใจที่ว่าลูกชายคนนี้ลูกทั้งบ้านมีเท่าไร ไม่ได้อาศัยมันละเหล่านั้นๆ นั้นพอเวลาจะยกขึ้น ยกขึ้นเพื่อจะทุ้มลง เราก็ไม่ลืม ลูกก็ก็มีมากมีหลายคนก็ไม่หวังพึ่งมันอะไรละ มีแต่ไอบัวนี่ละ ไอนี้ถ้าลงมันได้ทำอะไรแล้วกูสูมันไม่ได้ บอกรู้มันไม่ได้ ยกขึ้นนี่ยกเพื่อจะทุ้ม ไม่ใช่ยกยอนนะ ยกเพื่อจะทุ้ม ว่าอะไรๆ นี่ถ้าลงมันได้ทำแล้วกูสูมันไม่ได้

แต่เวลาจะขอให้มันบวชนี้มันหูหนวกตาบอดเฉยเลย นี่เวลากูตายแล้วถ้าไอนี้มันไม่ลากกูขึ้นนรกได้ด้วยการบวชของมันแล้วกูต้องจมตลอดไปเลย กูหวังอาศัยลูกคนนี้ มันก็ไม่ได้หน้าได้หลัง หูหนวกตาบอด เฉย กูตายแล้วคงไม่มีหวังขึ้นจากนรกแหละ ว่าอย่างนั้นนะ จะจมในนรก ถ้าไอนี้มันลากกูขึ้นจากนรกไม่ได้ พอว่าอย่างนั้นน้ำตาพ่อร่วงเลย สะดุดปึ้งเลยเชียวนะ สะดุดอย่างแรงทีเดียวไม่ใช่ธรรมดา เรื่องราวทั้งหลายที่ซ้องนั้นเกาะนี้อยู่ทั้งหมดเลย น้ำตาของพอกับแม่ น้ำตาพ่อร่วง แม่เห็นพอน้ำตาร่วงแม่อีก ร่วง

เราดีดีผิงเลย คิดอยู่สามวันเต็ม มัดเจ้าของนะ ทุกสิ่งทุกอย่างโลกเขาทำได้ เราก็ทำได้เช่นเดียวกับโลกเต็มกำลังของเรา แต่ทำไมให้บวช บรรดาประชาชนทั่วประเทศไทยซึ่งเป็นชาวพุทธเขาบวชกันทั่วโลกทั่วดินแดน เขาบวชได้เขาสึกได้ บางองค์เป็นสมภารเจ้าวัดอยู่จนกระทั่งวันตาย ท่านเสียหายอะไร แล้วทำไมเราทำไม่ได้ เราบวชไม่ได้ นั่นซิมัดเรา ท่านทำอะไรเหล่านั้นโลกทั้งหลายก็ทำได้ เราทำได้ บวชนี้โลกเขาทำได้ ทำไมเราทำไม่ได้วะ จากนั้นต้องบวช ขึ้นเลย ตัดสินใจปึ้งเลย

นี่ละพูดให้พี่น้องทั้งหลายฟัง เริ่มต้นของเราที่สร้างความดีนะ ไปคิดอยู่สามวัน คิดมัดเจ้าของ ไม่ให้มันออกช่องไหนได้เลย จะให้บวชโดยถ่ายเดียวเท่านั้น ลงใจไม่มีที่อื่น ที่จะคัดค้านได้แล้วมา มาหาแม่ละที่นี่ ธรรมดาลูกมันติดแม่นะ ไม่ว่าผู้ชายผู้หญิง เพราะแม่อยู่กับบ้านกับเรือน แต่ก่อนพ่อไปทำงานนอกบ้านแม่อยู่ติดบ้าน ทุกวันนี้ไปได้ทั้งผู้หญิงผู้ชาย ทั้งพ่อทั้งแม่ สมัยนั้นแม่อยู่เฝ้าบ้าน เราพ่อเจ้าของลงแล้วก็มาชู้แม่ละซิ ไม่ใช่มาหมอบนะ มาชู้แม่ นี่ว่าจะให้บวชนั้นที่นี้จะบวชให้แล้วนะ บวชแล้วอยาก

สักเมื่อไรก็ได้ ใครจะมาห้ามให้อยู่เท่านั้นเดือนเท่านั้นปีไม่บวช ถ้าว่าบวชแล้วจะสักเมื่อไรก็ได้นี้จะบวชให้

แม็ก็นลาดกว่าลูก ยกมือสาธุขึ้น เอ้อ ลูกไปบวชแล้ว พอไปบวชเสร็จแล้วออกมาหน้าโบสถ์นั้นลูกจะสักเสียแม็ก็นไม่ว่า แม้อยากเห็นผ้าเหลืองเวลาลูกบวช แล้วใครจะมาสักได้ต่อหน้าคนมาก ๆ ไปบวชจำนวนน้อยเมื่อไร คนเต็มวัดเต็มวา วัดโยธานิมิตร แล้วใครจะไปสักได้ ถ้าไปทำอย่างนั้นก็ไม่ว่าเสียดีกว่าใช้ไหมละ บวชแล้วออกมาสักต่อหน้า แม็ก็นมันจะทำได้อย่างไร เราก็ดกลงติดปัญหาแม่ สักเมื่อไรก็ได้ เอา ถ้าอย่างนั้นบวช มันจึงเรื่อยมาจนกระทั่งปานนี้แหละ

บวชแล้วก็เอาจริงเอาจังทุกสิ่งทุกอย่าง จริงจังตามนิสัยเดิม เพราะนิสัยเราไม่เหลวแหละ พุดจริง ๆ แม่เพื่อนฝูงที่โกโรโกโสไม่คบ ๆ จะคบแต่เพื่อนที่แน่ใจ เวลาไปบวชก็ปฏิบัติตนเรื่อยมา ๆ จนกระทั่งทุกวันนี้ มีแต่สร้างความคิดตลอดมาตั้งแต่วันบวชจนกระทั่งบัดนี้ แล้วความคิดทั้งหลายมีหรือไม่มี พิจารณาซิ เราก้สร้างความคิดตั้งแต่วันบวช ความคิดก็เด่น ๆ มีความอบอุ่นในตัวเอง ไม่มีความเดือดร้อนอะไร ว่าจะเป็นการเสียหายแก่การประพฤติพรหมจรรย์ในการบวชของเราไม่มี เราก้ปฏิบัติมาจนกระทั่งปัจจุบันนี้พอ

นี่ละผลแห่งความตึ๊งามเราหาได้เต็มเหนี่ยวแล้วพอ ไม่ต้องหาอีกแล้ว เราพุดจริง ๆ เราไม่หาอะไร หาบุญเราก้ไม่หา หาบาปเราก้ไม่หา ด้วยเจตนาเราก้ไม่มี แต่ความเมตตาครอบไปหมด ทำได้ความดีทั้งหลายด้วยอำนาจแห่งความเมตตาพาให้ทำจะหวังบุญหวังกุศลเพื่อไปสวรรค์-นิพพานเราไม่หวัง เราบอกจริง ๆ เราไม่มีอะไรหวังแล้ว พอในหัวใจของเรา เมื่อพอแล้วก็กระจายออกไปด้วยความเมตตา

ตั้งที่ช่วยพี่น้องทั้งหลายเวลานี้ช่วยด้วยความเมตตาแล้ว ๆ สมบัติเงินทองข้าวของมีมาน้อยมาเราไม่เอา ปิดตลอดเลย ปิดออกช่วยชาติบ้านเมือง ที่ไหนขัดข้องยุ่งเหยิงช่วยตลอด ตลอดมาอย่างนี้ สำหรับเราเองเราบอกว่าเราพอ นี่ละการปฏิบัติธรรมเมื่อเต็มที่แล้วพอ บาปก็ไม่มีหวัง บุญก็ไม่มีหวัง คำว่าบาปว่าบุญอยู่ในขั้นสมมุติ ที่เลยบาปเลยบุญไปนั่นคืออะไร นั่นละธรรมชาติที่เลิศเลอ เราพอแล้วเราได้ธรรมชาตินั้นมาครองใจ เราจึงไม่เอาอะไร ทำแต่ประโยชน์ให้โลกด้วยความเมตตาสงสารทั้งนั้นเรื่อยมา

การดีดการดีนทุกวันนี้เราหนักมากอยู่ แต่ดีดดีนก็ดีดดีนเพื่อโลกเพื่อสงสาร จะมาดีดดีนเพื่อเราไม่มี มีแต่ดีดดีนเพื่อโลกสงสาร ได้มาเท่าไร ๆ เอามาก็เพื่อประโยชน์แก่โลกทั้งนั้น นี่เราทำเต็มที่ รวมลงไปแล้วสมบัติเงินทองก็เข้าสู่คลังหลวง และกระจายออกไปสู่ส่วนรวมด้วยความบริสุทธิ์ใจของเรา ไม่มีความรู้ไหลแตกซึมไปไหนเลย แล้วก็มาเห็น อยู่ ๆ รัฐบาลเราปัจจุบันนี้แหละ เงินมีเท่าไร ๆ โภยไปหมด ไม่ทราบว่าโภยไป

ที่ไหนต่อที่ไหนบ้าง จนนับไม่ถ้วน มีแต่โกยแบบเดียว โกยแบบเดียวด้วยกัน ไปหมด จนกระทั่งจะไม่มีเงินเหลือในคลังหลวง ตับปอดประชาชนมีเท่าไรชนเข้าไปคลังหลวง เอาไปสะแตกกันหมด จนไม่มีอะไรเหลือ

จะไม่ให้พูดได้อย่างไร คนเรามีหุมีตามีจิตมีใจต้องคิดได้พูดได้ มันเสียหายที่ตรงไหน ผู้ทำชั่วต่างหากเสียหาย ผู้เอาเงินไปถลุงเป็นผู้เสียหาย ผู้พูดความเสียหายของตนเพื่อชาติบ้านเมืองทั้งหลายได้รู้เนื้อรู้ตัว ว่าเราเสียหายไปเพราะเหตุผลกลใดอะไร เท่านั้นเสียไปที่ไหน นั่นละจึงพูดได้ อย่างคุณสนธิพูดนี้ถูกต้องทุกอย่าง คุณสนธิพูดในนามของชาติ ชาติเราระเทือนไปหมด คุณสนธิพูดอันเดียวระเทือนทั่วประเทศไทย เพราะได้รับความเสียหายเหมือนกันหมด

คุณสนธิออกมาพูดถึงเรื่องความเสียหายของชาติไทยเรา จึงไม่มีความเสียหายประการใดเลย เป็นความถูกต้องในความรับผิดชอบในสมบัติของตนแห่งคนทั้งชาติ เป็นผู้อารักขามาและกระจายออกไป สละออกไปเพื่อส่วนรวม ให้เป็นประโยชน์แก่ส่วนใหญ่ มันกลับเอาไปถลุงเอาไฟเผาไปเสียแหลกหมด เขาก็ว่าละซี เขาเป็นเจ้าของของสมบัติ คนทั้งชาติเป็นเจ้าของของชาติไทยทั้งนั้น คนหนึ่งพูดออกมาในนามของชาติ จากความเสียหายที่เป็นมานั้นจะเสียหายไปที่ตรงไหน

นี่ละเรื่องราวมันเป็นอย่างนี้ ให้พี่น้องทั้งหลายจำเอา ธรรมนำโลกเป็นอย่างนี้ โลกนำโลกนำเพื่อลุ่มจม ธรรมนำโลกนำเพื่อความเจริญรุ่งเรืองแน่นหนามั่นคง อย่างที่เราทำมานี้เราพูดยืนยันได้เลยว่า เราบริสุทธิ์ร้อยเปอร์เซ็นต์ เราไม่มีอะไรเลย เราจึงพูดได้เต็มปาก สมบัติมีมากน้อยชนเข้าไป ได้ที่ไหนเหล่านี้เหมือนกันนะ ออกช่วยส่วนรวมๆ ทั้งนั้น เราไม่เคยสนใจจะเอา เราทำด้วยความบริสุทธิ์ใจ

นี่ละธรรมนำพี่น้องทั้งหลายให้ความร่วมมือเป็นสุข ไม่มีระแคะระคาย เช่นว่า หลวงตาบัวเอาเงินจากพี่น้องทั้งหลายไปเท่านั้นเท่านั้น เท่านั้นหมื่น เท่านั้นแสนล้าน เอาไปไว้ที่ไหน ชี้ลงไปตรงนั้นๆ เอาไว้ที่นั่นๆ เช่นอย่างโรงพยาบาลนี้ ไปเพียงวันหนึ่งไปตรวจดูผลประโยชน์และตรวจดูรายจ่ายของเรา ที่ไปจ่ายโรงพยาบาลโรงหนึ่งเท่าไรๆ ไปกี่โรง ตั้งสองร้อยกว่าโรง ฟังซิ โรงร่ำโรงเรียน สถานสงเคราะห์ ที่ราชการต่างๆ ทั่วประเทศไทย มีแต่เงินของพี่น้องทั้งหลายเฉลี่ยเผื่อแผ่เพื่อชาติของตนทั้งนั้น ไม่ได้รั่วไหลแตกซึมไปไหน เราจึงพูดได้เต็มปากของเราว่าเราบริสุทธิ์ เอาละวันนี้พูดเพียงเท่านี้

ทองคำตั้งแต่วันที่ ๗ ที่เรามาถึงสวนแสงธรรมนี้ จนกระทั่งถึงเช้าวันนี้ ได้ทองคำ ๗ กิโล ๓ บาท ๒๗ สตางค์ นี้จะเข้าคลังหลวงทั้งนั้นไม่ไปไหน เข้าคลังหลวงตลอดๆ มานี้ก็ได้ถึง ๗ กิโลแล้ว กว่าจะกลับจะได้เพิ่มขึ้นไปอีกนะ

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่
www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th
และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร
FM 103.25 MHz